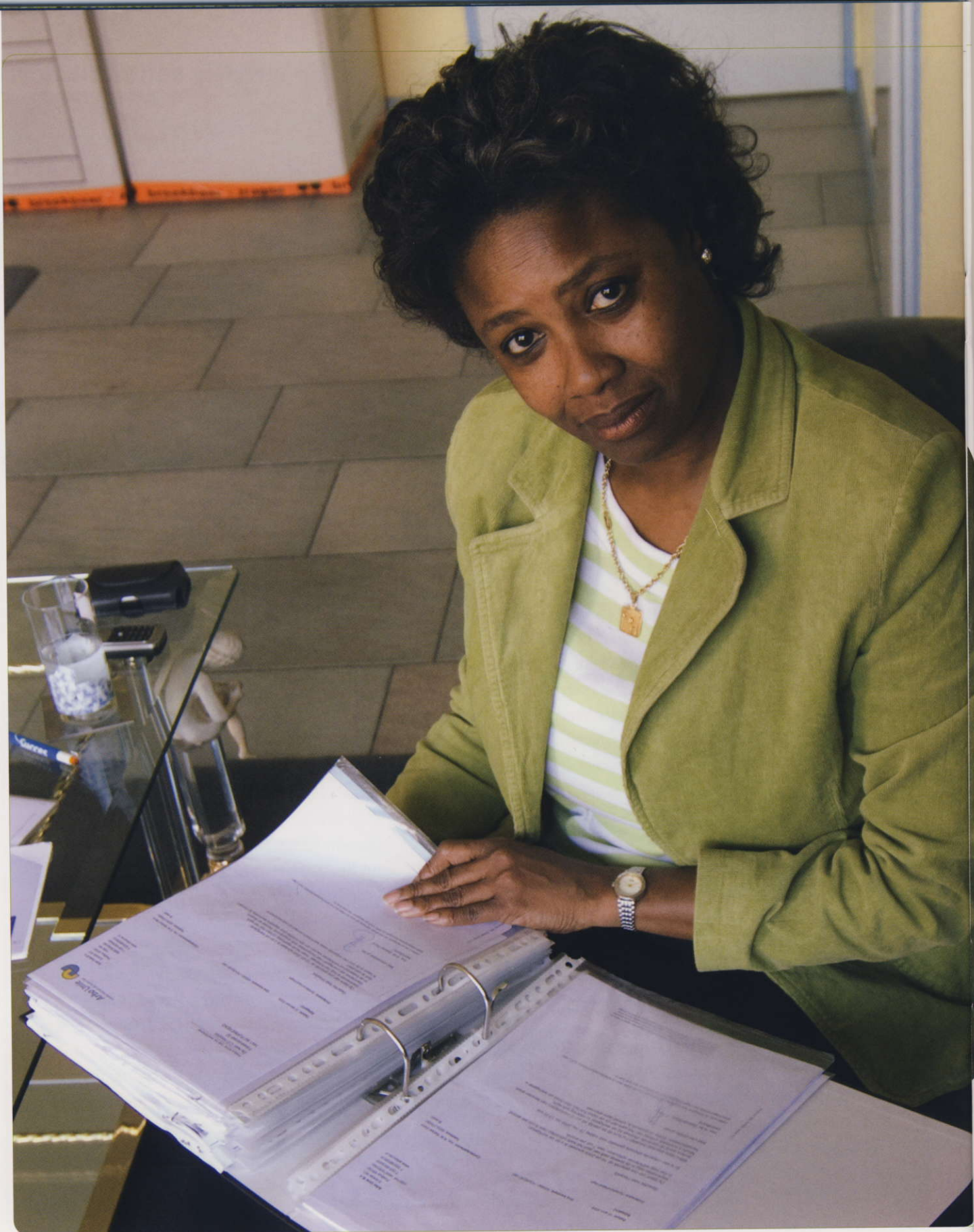

... ❖ "Artsen luisteren hier niet naar hun patiënten"

: Georgina Hooplot-Levis laat zich niet zomaar afwimpelen. Niet door een huisarts, niet door een oncoloog en ook niet door CZ. Haar vasthoudendheid wordt door sommigen misschien als irritant ervaren. Maar had Georgina zich anders opgesteld, dan had haar man misschien nu niet meer geleefd.

Twee grote mappen met medische dossiers heeft Georgina in haar woning in Purmerend op tafel liggen. Ze haalt er een rapport uit van Best Doctors, die de behandeling van de prostaatkanker van haar echtgenoot heeft geëvalueerd. Uit het rapport blijkt dat de behandeling die mijnheer Hooplot tot nu toe heeft gehad, de juiste weg is geweest. Die behandeling heeft hij niet te danken aan de gezondheidszorg in Nederland, zegt Georgina. "Ik vraag me af wat er mis is in dit land", verzucht ze. "Artsen luisteren hier niet naar hun patiënten, ze beoefenen hun vak vaak niet met liefde. In België en Duitsland is dat heel anders."

VECHTEN

De ervaringen die Georgina heeft met een aantal Nederlandse zorgverleners zijn dan ook opvallend. Het was begin 2008, toen bij haar man werd vastgesteld dat zijn PSA-gehalte te hoog was. PSA staat voor Prostaat Specifiek Antigeen en is een graadmeter voor afwijkingen aan de prostaat. "De huisarts zei dat we ons geen zorgen hoefden te maken en dat we

over een half jaar moesten terugkomen. Dat wilde ik niet. Ik moest echt vechten voor een verwijsbrief." In het ziekenhuis concludeerde de arts dat het om een ontsteking ging. "Maar ik vertrouwde het niet en wilde een second opinion." Die kregen ze en in een ander ziekenhuis bleek het toch om prostaatkanker te gaan. Het zou volgens de artsen niet levensbedreigend zijn en daarom werd voorgesteld af te wachten en de ontwikkeling van de kanker nauwlettend te volgen. Maar Georgina had inmiddels op internet gelezen over de mogelijkheden van behandelen van prostaatkanker. "Ik had gelezen over de Da Vinci Robot, waarmee prostaatkanker in het buitenland wordt behandeld. Dát wilde ik voor mijn man ook."

GEEN NUMMER

Een telefoontje naar het ziekenhuis in het Duitse Gronau (net over de grens bij Enschede) leverde binnen tien minuten een afspraak op voor de volgende dag. "Voor het eerst voelden wij ons geen nummer, was er geen afstand tussen ons en de artsen. We kregen normaal

> vervolg pagina 23

antwoord op onze vragen”, vertelt Georgina. De wachttijd voor de behandelmethode bleek daar zes weken. In een ziekenhuis in Brugge konden ze veel sneller terecht. “De oncoloog in Brugge was echt een schat, hij stelde ons helemaal gerust.” In no-time lag mijnheer Hooplot op de operatietafel. Na afloop had de oncoloog tegen hem gezegd dat hij zijn vrouw dankbaar moest zijn. “Hij zei: Als u hiermee tot de zomer was blijven rondlopen, weet ik niet wat er zou zijn gebeurd.”

REKENINGEN

Georgina had eerder al een mail gestuurd naar CZ, waar ze sinds 1999 hun zorgverzekering heeft lopen. Maar ze kreeg daar geen reactie

op. Daarom had ze op eigen initiatief de afspraken in de buitenlandse ziekenhuizen gemaakt. Ze had de rekeningen uit Duitsland en België naar CZ gestuurd, ervan uitgaande dat deze gewoon vergoed zouden worden. Voor die uit België bleek dat inderdaad zo te zijn, maar de Duitse rekening werd niet betaald. “Men deed heel erg moeilijk.” Het was echt de druppel die de emmer deed overlopen, zegt Georgina. “Ik werd erg boos. Ik vond dat die rekening betaald moest worden, anders had CZ maar ervoor moeten zorgen dat mijn man in Nederland goed geholpen werd.”

VERPLEEGKUNDIGE

Georgina was vlak voor de operatie van haar

man benaderd door een verpleegkundige van Zorgservice van CZ. Deze bood excuses aan voor het feit dat CZ niet had gereageerd op de mail van Georgina. "Ik voelde mij voor het eerst begrepen. Ik werd niet afgeblaft, ze bleef rustig, moest zich natuurlijk aan het protocol houden, maar maakte me het niet moeilijk." Zorgservice bracht Georgina ook in contact met Best Doctors. "Omdat ik zoveel klachten had over het Nederlandse zorgsysteem, stelde Zorgservice voor dat ik deze zou voorleggen aan Best Doctors. Alle gegevens werden opgevraagd, ik ben door een stuk of vier artsen gebeld. Het was echt een luxe omdat er artsen waren die echt naar mijn klachten luisterden." Uiteindelijk bleek dat de verwijsbrief van de

huisarts waar Georgina zoveel moeite voor had moeten doen, ook voldoende was voor vergoeding van het onderzoek in het Duitse ziekenhuis. De rekening werd betaald. Georgina is tevreden over hoe CZ, en met name de verpleegkundige van Zorgservice, met haar klachten is omgegaan. "De verpleegkundige krijgt van mij een negen. Best Doctors zou ik zelfs meer dan een tien willen geven." ●

